

ELS POETES MALEÏTS CATALANS: ELABORACIÓ D'UNA ANTOLOGIA

*Le Poète est semblable au prince des nuées
qui hante la tempête et se rit de l'archer;
exilé sur le sol au milieu des huées,
ses ailes de géant l'empêchent de marcher.*
—Charles Baudelaire

En tota època i en tot context podem trobar-nos amb autors que han estat més o menys marginats per la societat i la crítica. Aquest és el cas dels poetes maleïts francesos, que van voler allunyar-se d'una societat que no els entenia. Però, és possible establir un paral·lelisme entre aquesta idea de “poeta maleït”, molt lligada a una època i un context determinat, i un grup de poetes catalans del segle XX?

Aquest és el gran repte d'un treball que es veu dividit en dues parts: la part teòrica, en la qual hem fet una tasca de documentació sobre els poetes maleïts francesos, d'una banda, i sobre el procés d'elaboració d'una antologia, de l'altra; i una part pràctica en la que hem confeccionat una antologia i hem fet una tria de poemes i poetes amb aquesta finalitat. Per fer-la, primerament hem hagut de delimitar què entenem per “poeta maleït” en abstracte, és a dir, quines característiques comparteixen aquests poetes que puguin ser aïllables del lloc i el context concrets. Així, hem establert que el nostre particular concepte de “poeta maleït” s'aplica a autors que tenen una vida curta i escabrosa; que es posicionen en contra de les ideologies estètiques o socials de l'època i que van a contracorrent -és per això que, en un inici, la seva obra no rep prou reconeixement per part del públic ni de la crítica-. A més a més, se senten marginats per la societat, malgrat ser poetes molt brillants i més tard reconeguts com a puntals d'una època. La seva genialitat es converteix, sovint, en la seva maledicció, la qual es mostra en els poemes escollits mitjançant l'spleen o mostrant una obsessió per la mort o pel pas del temps inexorable. Els poemes també poden evidenciar que el do de la poesia és per a l'autor més una càrrega, que assumeix amb resignació, que no pas un plaer.

Els poetes que apareixen en aquesta antologia no conformen un grup homogeni i no hi han estat tots inclosos per les mateixes raons. És per això que ens hem vist obligats a justificar la tria. Però, què és una antologia sinó una presa constant de decisions justificades?

Assumint que tota tria implica una renúncia, amb aquest treball es pretén donar reconeixement a alguns poetes que no el van rebre en vida i, ulteriorment, evidenciar la invisibilització de certs autors o col·lectius literaris. A més a més, l'antologia vol accomplir una funció didàctica, tot introduint aquests autors a un públic juvenil i estudiant de literatura, per tal que se'n pugui servir.

LOURDES CARRERAS VIDAL
TUTORA: ONA RAMOS

